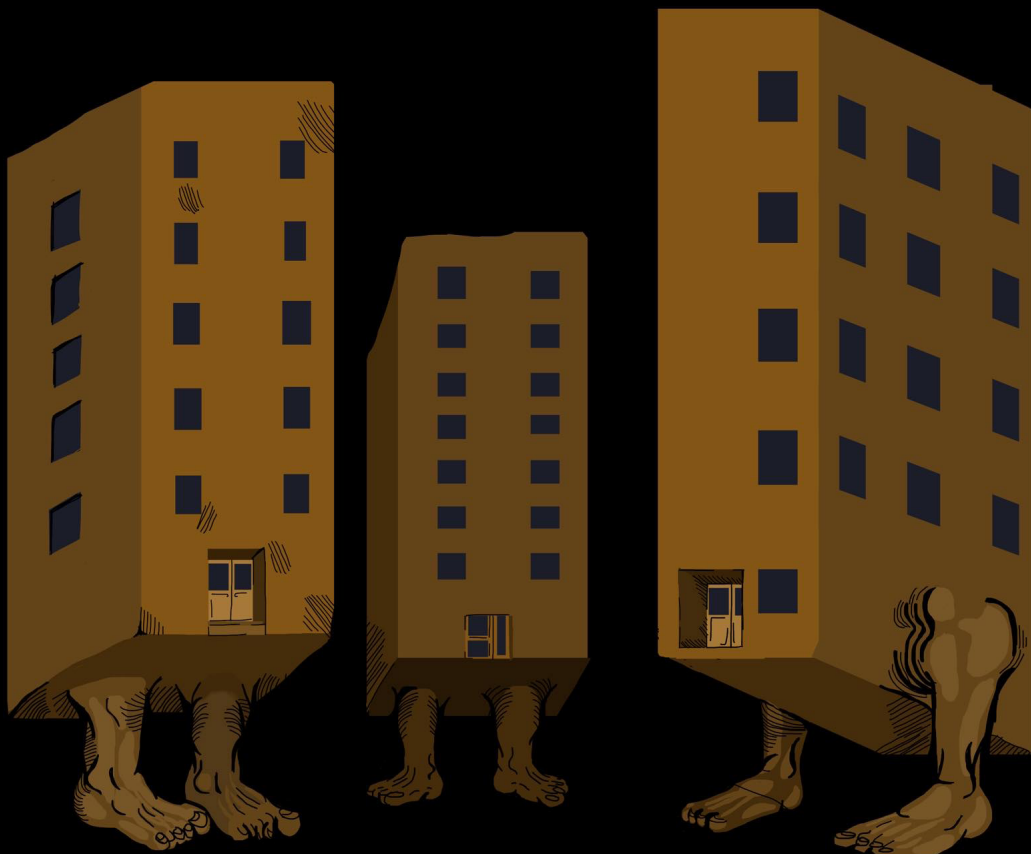

liberal ungdom

TEMA: STAD nummer 2 2024

Ledare

Stadspolitik är frihetspolitik

På gott och ont har staden en ”kall” neutralitet som länge har saknats i den mer ”idylliska” landsbygden. Detta kan exemplifieras med anekdoter om hur medeltida livegna som ville undan hederskultur och utsugningssystem flydde till städer, bodde där i ett år och en dag, och således bli kvitt sin feodala boja. Sedan upplysningen har nästan hela den filosofiska, vetenskapliga och politiska utvecklingen skett i städerna. Mänsklighetens nedskrivna historia är i mångt och mycket städernas historia.

Framtiden ligger också i de stora städerna. De är redan mer miljövänliga, fria, och klart mer ekonomiskt effektiva än villaförorter och landsbygd. Vi liberaler måste vara i framkant av att utveckla och verkställa storstadsvänlig politik. Detta handlar inte om att vi ska använda statens makt gynna en livsstil över en annan — man ska självklart få bo på landet om man vill. Men om man gör det får man ta notan för det själv, och med den ökande välståndsklyftan mellan stad och landsbygd kan den notan snart börja svida lite mer.

innehåll

TEMA: Stad

s.3 Redaktion och produktion

s.4 Hänt i LUF-landet

s.6 Ingen mer veckopeng för Göteborg och Malmö

s.9 En stad i staden

s.11 GÄSTKRÖNIKA: Lycka kan köpas för pengar

s.15 Presentationer av kandidater till förbundsstyrelsen

s.26 FO-KRÖNIKA: En hyllning till den frihetliga gemenskapen

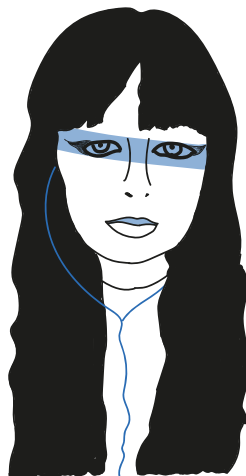
Otto Birkoff
redaktör

redaktion och produktion

Kontakta redaktionen på birkoff.otto@gmail.com

Otto Birkoff
redaktör

Linn Danell
skribent

Birger von Schenck
skribent

Ansvarig utgivare

Karin Pettersson

Layout och redigering

Cecilia Modig & Otto Birkoff

Tryck

Bywind

Omslag

Ruben Birkoff

Liberal ungdom ges ut av
Liberala ungdomsförbundet och
utkommer fyra gånger om året.

LUF är Liberalernas ungdomsförbund,
och verkar för individuella rättigheter,
marknadsekonomi och global frihet.

Bli medlem på luf.se.

Hänt i LUF-landet

Nu är äntligen valrörelsen över! Efter mycket arbete och slit från hela luf-landet lyckades vi rädda kvar Liberalerna i Europaparlamentet och gav vår Europaparlamentariker Karin Karlsbro fem år till i Bryssel. Dessutom lyckades lufs egna kandidat Simona Mohamsson få över 4000 personkryss!

Här är lite bilder från valrörelsen!

Vi ses på kongressen!

xoxo Otto Birkoff

Ta med dig LU till kongressen!

Ditt egna, alldeles unika kongressouvenir!
Här är en tom sida som är perfekt för att skriva
hälsningar till varandra under kongressen.

Ingen mer veckopeng för Göteborg och Malmö

Birger von Schenck

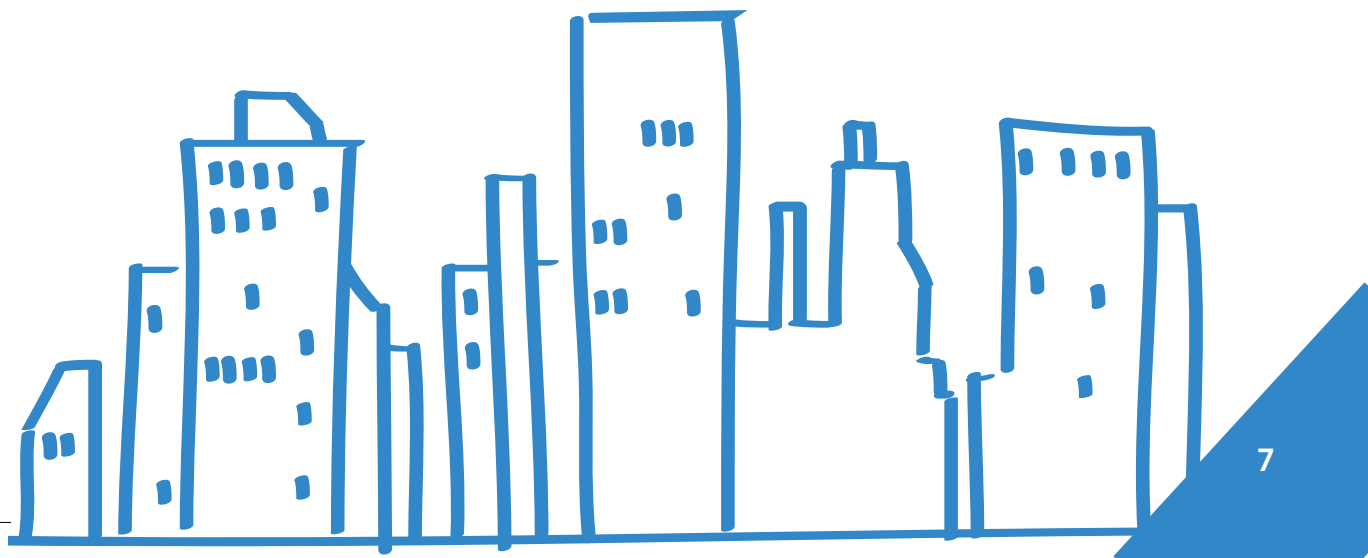
Jag undrar hur det kommer sig att Sveriges andra och tredje stad, Göteborg och Malmö, måste förlita sig på bistånd ifrån Stockholm för att gå runt? Jag undrar hur det kommer sig att de till och med är de största bidragsmottagarna i hela utjämningsystemet? Och jag undrar framför allt hur vi tror att Sverige ska gå runt om detta fortsätter?

Kommunala utjämningsystemet är ett skämt. Det finns inga ursäkter för att Malmö och Göteborg ska behöva 5,9 respektive 3,6 MILJARDER kronor från Stockholm för att få ihop sina ekonomier. Jag kan förstå utjämning till Gällivare och Krokom, med alla de utmaningar glesbygdskommuner har. Men att två städer, båda positionerade i goda handelslägen bredvid två andra metropoler (Köpenhamn respektive Oslo) ska få en bra bit av sin budget subventionerad av storebrorsan är absurt.

Storstäderna ska vara motorerna som stöttar landsbygden i ett land, men jag antar att Göteborg och Malmö räknas som landsbygd i Sverige. Hur vi ens accepterat att endast en (1) stad i Sverige ska vara nettogivare till ekonomin fattar jag inte. Jag skriver inte detta enkom för att klanka ner på göteborgare och Malmöbor (även om det är ett nöje), utan även för de följer det får för den landsbygdspolitik alla partier låtsas ta på allvar. Hur ska vi ha råd att stötta en utarmad, åldrande glesbygd när vi har två storstäder som vägrar flytta hemifrån?

Tänk vilken skillnad de 9,5 MILJARDER kronor Göteborg och Malmö får hade kunnat göra för de kommuner som faktiskt behöver det stödet. I kommuner med långa avstånd och åldrande befolkning behövs ett grundläggande stöd för exempelvis skola och äldreomsorg. Men i stället för att hjälpa de som av förklarliga skäl hamnat efter prioriterar vi subventioner till de som med rimlig egen ansträngning borde kunna ta sig upp på prispallens andra- och tredjeplats.

Vi riskerar att bli som Storbritannien. London är så överlägset rikare än resten av landet att Storbritannien har kallats "en metropol hopklistrat med ett Bulgarien". Inga försök att fördela denna rikedom över landet har lyckats, för välfärd kommer inte från fördelning, det kommer från tillväxt. Om vi sätter låga förväntningar på alla städer förutom Stockholm kommer vi till slut ha ett land där endast en stad finansierar alla andra, ja vi är som sagt redan snudd på där. Självklart håller inte Malmös och Göteborgs kommun med. Malmö har till och med en egen webbsida med ursäkter (jag antar att de 150 kommunikatörerna behövde något att göra).

Hur löser vi detta? Ett system byggt på bidrag är svårt att förändra. En lokal ekonomi byggd på bidrag tenderar att attrahera bidragspositiva partier och personer, som i sin tur kommer göra allt i sin makt för att se till att bidragen fortsätter rulla in. Vill vi se skillnaden mellan en fördelningspositiv och tillväxtpositiv ekonomi på internationell nivå kan vi jämföra Sverige med Schweiz. Vi hade högre BNP per capita 1977. Nu får snittschweizaren cirka 185 000 kr mer på kontot. Per år! Vill vi se skillnaden på en nationell nivå kan vi jämföra Göteborg med Stockholm.

Vad vill jag ha sagt med denna MUF-klingande monolog? Förväntningar är viktigt. Vi måste tro på ett Sverige där åtminstone våra storstäder kan stå på egna ben. Vi måste tro på en ekonomi byggd på tillväxt, inte fördelning. Och vi stockholmare måste sparka ut er andra ur pojkrummet. Det är för ert eget bästa.

Birger von Schenck
skribent

En stad i staden

Linn Danell

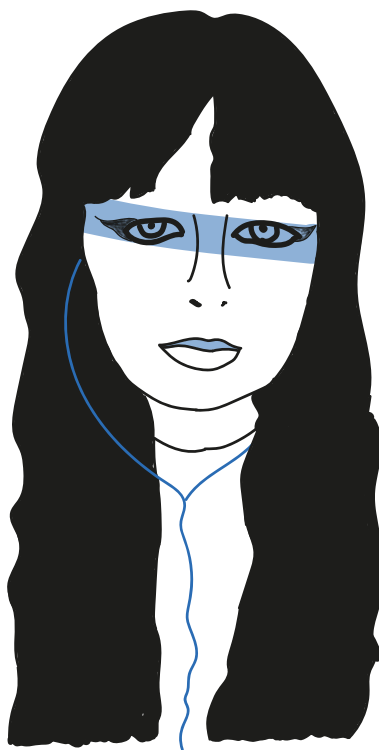
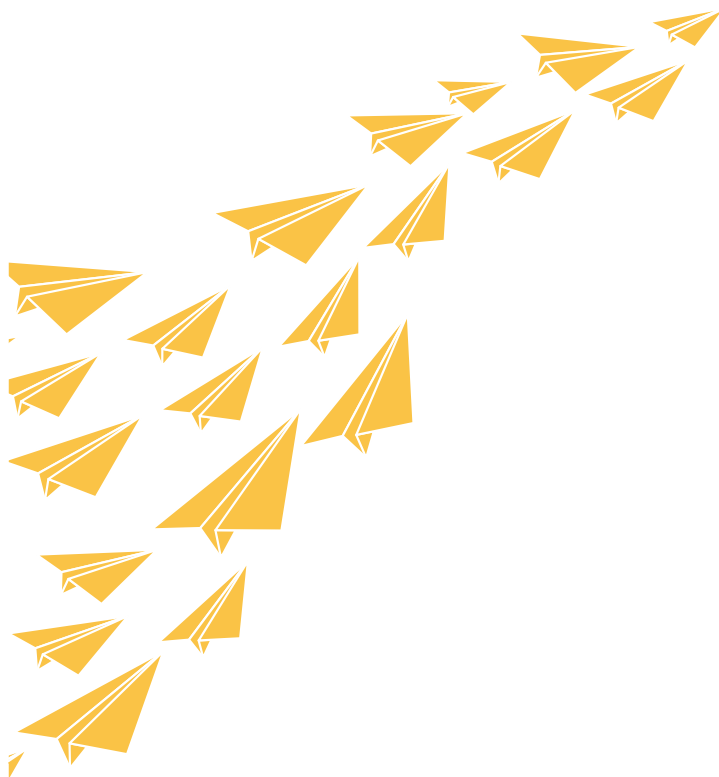
1971 ockuperades det övergivna militärområdet Christiania i Danmark av en grupp aktivister. Syftet var att skapa en anarkistisk fristad för folk med alternativa livsstilar. Idag är Christiania mest känt för sin öppna droghandel och beskrivs ofta som en laglös stad, men är Christiania verkligen helt laglös?

Sedan Christiania ockuperades har fristaden väckt starka reaktioner från samhället och danska myndigheter, som genom åren har försökt stänga ned fristaden. Den största anledningen till att Christiania är så kontroversiellt är på grund av den öppna droghandel av cannabis, en drog som är förbjuden i Danmark. Den öppna droghandeln skedde framförallt på "Pusher Street", en gata som konstant bevakades och besöktes av polisen. Danska polisen besökte Pusher Street flera gånger per dag och arresterade de som säljer cannabis men trots den konstanta bevakningen av Pusher Street lyckas inte den danska polisen få stopp på försäljningen av cannabis. Den 27 augusti förra året stängdes Pusher Street ner efter en dödsskjutning i Christiania. Anledningen till att polisen inte lyckas stoppa droghandeln är för att det finns ett starkt motstånd bland Christianias invånare och att säljarna snabbt anpassar hur och när de säljer cannabis.

En vanlig missuppfattning om Christiania är att området är helt laglös. Det går dock inte att säga att Christiania inte har några lagar, området egentligen inte står utanför dansk lag utan de som bor i Christiania följer bara inte den. Christianias invånare har tillsatt även egna regler där våld och tyngre droger är förbjudet. Egentligen går det inte att säga att dessa är egna regler då dansk lag redan förbjuder våld och tyngre droger. Även fast Christiania inte är helt laglös så har det genom åren funnits olika grader av självständighet. Under vissa år har det varit uppenbart att den danska polisen inte har behandlat kriminaliteten i Christiania på samma sätt som i Köpenhamn. Under vissa år har den danska polisen inte gjort något åt droghandeln i Christiania.

En av grundtankarna när Christiania bildades var att det skulle vara en normbrytande stad, vilket bland annat speglas i arkitekturen och estetiken. Det är en stadsdel som är fylld av graffiti och egenbyggda färgglada hus som ofta består av återvunnet material. Detta gör att Christiania sticker ut från andra stadsdelar i sitt utseende, vilket har gjort det till en populär turistattraktion.

Christiania är intressant på många olika sätt. Dess historia, arkitektur, kultur och öppna handel av cannabis men även som socialt experiment. Vad händer när människor försöker skapa ett samhälle som står utanför lagen och sociala normer? Som det ser ut nu verkar experimentet inte fungera då det börjar mer likna resten av Köpenhamn.

Linn Danell
skribent

Lycka kan köpas för pengar

Ruttger Brattström

Forskningen är tydlig: Människor i dag lever lyckliga liv och det beror till stor del på marknadsekonomin. Intellectuella – ofta från vänster – som beskriver den moderna människan som alltmer olycklig har helt fel, skriver Rutger Brattström från tankesmedjan Timbro.

”Do you feel horrible? That’s capitalism baby.” Det är personen bakom TikTok-kontot TherapyJeff som pratar till sina 2,8 miljoner följare. Budskapet som förmedlas är han långt ifrån ensam om. Det har upprepats så mycket på sociala medier, kultursidor och fikaraster att många helt enkelt tar det för sanning. Men det är inte sant.

Bakom de förenklade budskapen på sociala medier finns en intellektuell rörelse som driver samma tes om den moderna människan som blir allt olyckligare trots, eller på grund av, ökat välstånd. Moderna tänkare som Slavoj Žižek, Byung-Chul Han, Barry Schwartz och Harmut Rosa hör till dess förespråkare, liksom Roland Paulsen i Sverige. Deras förklaringar skiljer sig något åt, mellan samhällets högt ställda förväntningar, friheten, valfriheten och det ökande livstempot. Men alla pekar de ut kapitalismen som boven i dramat.

Det är en berättelse som är värd att ta på allvar och som många människor känner igen sig i. Men vi måste också fråga oss: Finns det alls några empiriska belägg för de antaganden som görs? Det korta svaret är nej.

I mitt briefing paper "Marknad skapar lycka – Lyckoforskningens oväntade slutsatser" som publicerades i juni har jag genom att sammanställa den senaste forskningen på området besvarat fyra frågor: 1) Har människor blivit olyckligare? 2) Blir vi lyckligare när vi blir rikare? 3) Kan för mycket frihet gå ut över lyckan? 4) Går livet fortare i dag än förr?

Svaret på var och en av dessa frågor står i skarp kontrast till uppfattningen om en allt olyckligare mänsklighet. Den tillgängliga statistiken visar att befolkningen i de absolut flesta länder har blivit lyckligare sedan mätningar började göras på 1960-talet. Befolkningen i länder som övergått till marknadsekonomiska system står för de största ökningarna. Rika länder är lyckligare än fattiga, och när ett land blir rikare blir det också lyckligare. Ekonomisk frihet och individuell autonomi är några av de viktigaste skälen.

Det finns också mycket svagt empiriskt stöd för att valfrihet skulle leda till beslutsförlamning och göra människor olyckliga. Det verkar inte heller som att människor i allmänhet har fler aktiviteter per dag eller känner sig mer stressade än tidigare. Tvärtom visar undersökningar att människor sover allt mer och har mer fritid än någonsin tidigare.

Inget samhälle är perfekt och det moderna samhället har otvivelaktigt sina brister. De marknadskritiska tankarna kan ha rätt i att marknadssamhället har aspekter som gör människor olyckliga på marginalen. Men om man betraktar den större bilden är detta i allra högsta grad överkomliga problem för en mänsklighet som blir lyckligare och friskare.

Berättelsen om den allt olyckligare mänskligheten stämmer inte. Det är inget fel i att utgå från individuella erfarenheter, känslor och uppfattningar i filosofiska resonemang eller kulturdebatter. Det är rentav nödvändigt. Men om man argumenterar för marknadsekonomis avskaffande räcker det inte att utgå från känslor. Då krävs goda argument och korrekta empiriska antaganden.

Forskningen är glasklar. Enligt Ruut Veenhoven, grundare av World Database of Happiness är det tydligt att människan i dag ”lever längre och lyckligare än någonsin tidigare”. Det är någonting att värdesätta.

Rutger Brattström, författare till rapporten ”Marknad skapar lycka – Lyckoforskningens oväntade slutsatser” och projektledare inom ideologi på Timbro.

Vill du att jag kommer och föreläser för ditt LUF-distrikt eller din LUF-förening om filosofi, lycka och marknadsekonomi under hösten? Maila mig på rutger.brattstrom@timbro.se

Rutger Brattström
Gästskribent, Timbro

LIBUNG20 ger dig 20% rabatt
på hela vårt sortiment

Individualisterna *Radikaler, reaktionärer och kampen om nyliberalismens själ*

Matt Zwolinski & John Tomasi

Nyliberalism hör till samtidens mest missbrukade begrepp. I sin analys av den nyliberala historien erbjuder Matt Zwolinski och John Tomasi ett banbrytande korrektiv till samtidens förenklade förståelse.

"Ett lysande idéhistoriskt arbete."
– The Wall Street Journal

"En av de bästa guiderna du kommer hitta till det libertarianska universumet."
– Reason Magazine

Du har väl inte missat att många av våra böcker finns som ljudböcker?

Frihet att välja
Milton & Rose Friedman

Det kapitalistiska manifestet
Johan Norberg

Grön kapitalism
Ellen Gustafsson (red.)

TIMBRO
förlag

www.timbro.se/forlag

FS-presentationer

Anton Holmlund

kandidat till förbundsordförande

Kära LUF:are!

Tack för allt ni gjort i EP-valet. Liberalerna hade inte klarat sig utan oss, men att Liberalerna inte är starkare bland förstagångsväljare är en besvikelse. LUF måste bli större och starkare till 2026.

För att LUF ska kunna bli en stor och stark frihetsrörelse är det viktigt att jag som framtida ordförande tar ett aktivt ansvar att bygga upp LUF-landet. För mig är det viktigt att ni känner att ni blir lyssnade på och att vi bygger den här rörelsen tillsammans. Det är jag säker på att vi klarar.

Partiet måste lämna Tidöavtalet. Vi kommer behöva jobba stenhårt både internt och externt för att Liberalerna ska lämna regeringen. Men Tidö är inte allt som är fel med Liberalerna.

Partiet har ingen agenda, popcorn-utspelen avlöser varandra, jag vill starta ett arbete för att

LUF ska sätta agendan för 2026. Jag vill driva ett stort och brett politikutvecklingsprojekt.

Man ska veta vilka LUFs kärnfrågor är nästa riksdagsval.

Det är LUF som bär ansvaret för friheten i det här landet, jag är redo att göra det och jag vet att ni också är det. Jag lovar att jag kommer jobba hårt för er och för frihetens skull.

Vi ses på kongressen.

Elin Hjelmestam

*kandidat till **förste vice förbundsordförande***

När jag gick första terminen på gymnasiet stängde politikerna gränsen till Sverige och det gjorde mig förbannad. Sedan dess har jag varit medlem i LUF.

Egentligen betyder liberalism endast en sak: att säkerställa individens rättigheter. Ofta pratar människor om den personliga friheten men glömmar bort att den förutsätter en fri marknad och en liten stat. Och omvänt.

När andra vänder kappan efter vinden, och folk som kallar sig liberaler ställer sig bakom visitationszoner och vill stoppa en modern könstillhörighetslag är det vår uppgift att komma ihåg det. Allt vi var som räddast för under 2022 verkar idag ha blivit verklighet. LUF ska markera ännu hårdare. Det är uppenbart att det är vårt uppdrag att bevaka bland annat miljö-, rätts- och migrationspolitiken. Lika uppenbart är det också att om inte vi säger ifrån så kommer ingen annan göra det.

LUF är framgångsrikt med att få genomslag med sin politik. Det syns på utbildningsdepartementet, Liberalernas landsmöten och debattsidorna. Men vår politikutveckling måste hela tiden fortsätta. Jag vill under året att förbundsstyrelsen tillsammans med medlemmar i LUF tar fram ny politik och paketerar den vi har på nya sätt.

Liv Näslund

kandidat till andre vice förbundsordförande

När jag gick första terminen på gymnasiet stängde politikerna gränsen till Sverige och det gjorde mig förbannad. Sedan dess har jag varit medlem i LUF. Egentligen betyder liberalism endast en sak: att säkerställa individens rättigheter. Ofta pratar människor om den personliga friheten men glömmar bort att den förutsätter en fri marknad och en liten stat. Och omvänt.

När andra vänder kappan efter vinden, och folk som kallar sig liberaler ställer sig bakom visitationszoner och vill stoppa en modern konstllhörighetslag är det vår uppgift att komma ihåg det. Allt vi var som räddast för under 2022 verkar idag ha blivit verklighet. LUF ska markera ännu hårdare. Det är uppenbart att det är vårt uppdrag att bevaka bland annat miljö-, rätts- och migrationspolitiken. Lika uppenbart är det också att om inte vi säger ifrån så kommer ingen annan göra det.

LUF är framgångsrikt med att få genomslag med sin politik. Det syns på utbildningsdepartementet, Liberalernas landsmöten och debattsidorna. Men vår politikutveckling måste hela tiden fortsätta. Jag vill under året att förbundsstyrelsen tillsammans med medlemmar i LUF tar fram ny politik och paketerar den vi har på nya sätt.

Wilma Hvirfvel

kandidat till ledamot

Mitt namn är Wilma och jag vill bli er förbundsstyrelseledamot!

Under våren 2018 gick jag med i LUF och idag är jag ordförande för LUF Västerbotten.

Västerbotten har blivit ett av förbundets mest aktiva distrikt med kontinuerliga kampanjer och Café Liberal. De senaste två åren har inte distriktet bara vuxit i medlemsantal, vi har också offensivt tagit plats i partiet lokalt.

Den feministiska kampen har LUF bedrivit länge. En av Sveriges viktigaste feministiska frågor framöver kommer att vara sjukvården. Runt om i landet lägger Sossar och Moderater ner förlossningsavdelningar. I grunden handlar det om ett systemfel. Regioner bör avskaffas då det sjukvårdssystem som styrs av okunniga regionpolitiker försvårar för kvinnor i deras vårdalternativ, samt i yrkeslivet.

Oavsett om det är i Stockholm eller Norrlands inland så råder det bostadsbrist. Resultatet blir att den gröna omställningen saktas ner och att alldeles för många våldsutsatta kvinnor inte har något alternativt boende att flytta till. Här behövs mer marknad och kommunpolitiker som driver på för fler bostäder genom färre krav och nimbyism. LUF måste öka regeringens reformtakt i bostadspolitiken

Detta är en brief av vad jag tycker och jag hoppas att jag kan få ditt stöd på kongressen i höst! Tveka inte att kontakta mig vid frågor, min fullständiga kandidatur finns i LUFs Facebookgrupp.

@wilmahvirfvel på alla sociala medier

Carl Sträng

kandidat till ledamot

Jag cyklar för närvarande genom västeuropa. De senaste dagarna har jag tänkt mycket på gränser, frihet och Europas enande. Men de allra flesta tankarna har varit totalt opolitiska. Jag har sett hur människor lever vid varje steg på vägen mellan Uppsala och Nederländerna. Små skillnader i dialekt, mat och lokala excentriska traditioner.

Folks liv definieras så otroligt mycket mer av allt detta än av politiska ideologier. Det är enkelt att glömma men dessa totalt opolitiska bilder av människors liv är det viktigaste verktyg en politiker har att arbeta med. Marxister och andra som upphöjer ideologi till religion bryr sig såklart inte om det här steget.

Problemet med Liberalerna är inte att de är för dåliga på att citera filosofer. Problemet är att de inte omsätter principer i liberal politik. Tidöavtalet hade förmodligen inte kunnat förhindras genom att Johan Pehrson skulle ha pluggat in liberala filosofer bättre. Jag kandiderar till förbundsstyrelsen för att driva liberal politik i praktiken, inte för att citera filosofer. Att vara värderingsstyrd handlar om att våga agera på principer, inte om hur fina ens principer är. Och för att göra det måste vi förstå folk. Det vill jag göra.

Marcus Willershausen

kandidat till ledamot

Hej alla LUF-medlemmar.

När jag skriver det här har vi precis avslutat en intensiv Europavalrörelse där vi räddat kvar Liberalerna i Europaparlamentet. Vi ska vara stolta men ska inte luta oss tillbaka och vara nöjda, för vi är långt ifrån färdiga. Kampen för en friare värld fortsätter.

Vår roll i det politiska landskapet är och ska vara unik. Den ena dagen tar vi fram förslag som senare blir regeringspolitik, och andra dagar ställer vi oss på tvären mot regeringen och alla andra som inte sätter friheten främst. För mig är det LUF när LUF är som bäst.

Under året som gått har jag åkt runt i landet för att prata om risken för ett nytt storkrig, värva fler medlemmar till förbundet och nå ut brett med vår politik på skoldebatter, på sociala medier och i tidningar. För mig finns det ingen viktigare fråga än att Ukraina vinner kriget mot Putin, och att driva den frågan i förbundsstyrelsen är ett hedersuppdrag. Jag är en person som gillar att göra mycket av mycket, och precis det vill jag fortsätta med nästa år, för jag har mer att ge, men framförallt har du och jag mer att uträtta tillsammans för friheten.

Jag hoppas på ditt förtroende för att fortsätta vara en del av frontlinjen för vår liberala rörelse.

Viktor Karlsson

kandidat till ledamot

Hej där, frihetskämpe! Det är något stort att just du engagerar dig för liberalismen. En extra klapp på axeln förtjänar du som har kampanjat för drömmarnas Europa under våren. Det är tack vare oss i LUF som Liberalerna fortfarande har en europaparlamentariker.

Glöden i mitt politiska engagemang är tron på en värld med fria människor som kan vara sig själva och styra riktningen i sina egna liv. LUF ska vara den största förkämpen för liberal demokrati, fri ekonomi och rättvisa möjligheter, men vi borde även våga utforska idéer om en liberal anda, självvalda identiteter och frivilliga gemenskaper.

Tankarna om frihet måste också bli verklig politisk förändring. Här och nu handlar det om att öka regeringens klimatambitioner och så snart som möjligt lämna det nationalkonservativa Tidöavtalet. Samtidigt måste vi stärka LUF i hela landet, med en tillgänglig förbundsstyrelse och en stabil ekonomisk grund. Till det behöver LUF ny politik och en ny berättelse, där klimatet fortsatt prioriteras.

Jag söker ditt förtroende för ytterligare ett år i LUF:s förbundsstyrelse, med siktet inställt på en stark och modig rörelse där politikutveckling och tankar om frihet får ta plats.

Andreea Vanciu

kandidat till ledamot

Jag gick med i LUF och Liberalerna på grund av den stolta traditionen av att försvara jämställdhet och demokrati. Partiets ideologiska kultur och förståelsen att frihet är något vi ständigt måste kämpa för och aldrig får ta för givet tilltalade mig djupt. Men idag är partiet på väg åt fel håll och riskerar att förlora sin ideologiska förankring.

LUF har en otroligt viktig roll att spela i att återföra partiet till dess grundläggande principer. Vi måste stå upp för våra värderingar och vara tydliga i vår riktning. Det viktigaste striden just nu är om Tidöavtalet, som oundvikligen kommer att vara en central fråga på nästa landsmöte. Här är det avgörande att vi är väl förberedda för att få partiet att ta tydligt avstånd från ytterkantspartier. För att lyckas måste vi bygga ett förtroende genom att vara en ideologisk ledstjärna och en organisatorisk förebild för partiet.

Jag vill vara med och göra allt jag kan för att LUF ska bli den mest synliga och starkaste rösten i att få partiet i rätt riktning. Jag ser fram emot att arbeta för dessa mål och resa runt i landet även under nästa verksamhetsår. Jag hoppas att få ert förtroende för att kunna göra detta som er förbundsstyrelseledamot.

Jonathan Lilja

kandidat till ledamot

Kära LUF

När jag skriver detta är EP-valet precis klart. Oj, vad vi har jobbat hårt. Även om resultatet inte blev mycket att hänga i julgranen kan ingen ifrågasätta LUFs arbetsinsats - utan oss hade inte Liberalerna haft en chans.

Nu går vi mot ett nytt verksamhetsår. Efter valet ska LUF gå över från den kampanjmaskin vi varit under EP-valet till ett mellanvalsår. Istället för valrörelse är det tid för att bygga vårt förbund starkare och skälla väldigt mycket på Liberalerna. Det är i alla fall precis vad jag vill göra under nästa verksamhetsår i LUFs förbundsstyrelse.

Med ert stöd på kongressen i augusti lovar jag att jag ska göra allt jag kan för att varje distrikt ska få det stöd de behöver för att kunna växa sig starkare. Ett starkare LUF kommer behövas för att vi ska vara en kraft att räkna med. Landsmötet 2025 kommer att vara en ödestid för liberalernas framtid i svensk politik. Med ett starkt LUF vet jag att vi kan slå loss Liberalerna från det ovärdiga Tidö-samarbetet och åter bli ett parti som tar strid mot högerpopulismen. Till dess måste fler medlemmar aktiveras i alla delar av förbundet och opinionen i partiet vinnas. Det ser jag fram emot att göra tillsammans med er.

Hedvig Lindgren

kandidat till ledamot

Hej LUF!

Det har varit ett år fyllt av utmaningar och lärdomar, och jag vill börja med att tacka alla er medlemmar för allt de arbetet ni har lagt ner i valrörelsen. Nu är jag mer motiverad än någonsin att fortsätta arbetet mot ett starkare LUF.

Vi står inför stora utmaningar vi måste bli fler medlemmar. Därför vill jag nästa år fokusera på att värva fler och ha ett extra fokus på att värva fler tjejer.

En viktig fråga för mig är miljöfrågan, där LUF måste vara i framkant med smarta och hållbara lösningar för framtiden. Utöver de behöver vi fortsätta att kämpa för HBTQ-rättigheter, alla ska kunna leva fritt och tryggt, oavsett könsidentitet eller läggning.

Vi har gjort det mycket bra jobb under valrörelsen, men nu är det högtid för att kritisera och ifrågasätta Liberalerna när det behövs. Vi i LUF ska alltid stå upp för våra principer och fortsätta utveckla vår politik.

Med detta sagt söker jag ert förtroende för att få fortsätta i förbundsstyrelsen ett år till. Jag är redo att kämpa för att LUF ska växa och för att vi alltid ska stå upp för friheten, fisken och framtiden.

Ses på kongressen!

FO-krönika

En hyllning till den frivilliga gemenskapen

Som uppvuxen på landsbygden är det allra mest lockande med staden alla de frivilliga gemenskaper som kan uppstå inom den. I Leksand kunde man inte vara kräsen med sina kompisar. Alla känner alla och bråk mellan två klasskompisar kan i värsta fall bli till släktfejder som varar i generationer.

Staden är en mer kaotisk, spontan och blandad plats. Samhällets bästa, sämsta och även dess mest mediokra får på något vis plats sida vid sida. Att bo i Leksand säger direkt ganska mycket om vem man är. Att däremot bo i Uppsala, Malmö eller Umeå säger betydligt mindre, eftersom det kan betyda så många olika saker. Stadsbor behöver därför kompletterande gemenskaper — en ytterligare gemensam nämnare. I Göteborg hejar man inte nödvändigtvis på fotbollslaget som heter just IFK Göteborg. Motsvarande är såklart helt otänkbart för oss leksingar. Istället finns det betydligt fler än ett lag, och det är minst lika viktigt att hata de andra lagen som att heja på sitt eget.

Liberala ungdomsförbundet är en sådan där ytterligare gemensam nämnare. Den skapar ett sammanhang som är vårt och ingen annans. Ibland begår vi samma synd som fotbollssupportrarna också; vi hatar de andra förbunden mer än vi är glada och stolta över vårt.

Det fina med staden som koncept, såväl som med ett engagemang i LUF, är att det är frivilliga gemenskaper. Eftersom staden är en samlingsplats med en stor mångfald har man valmöjligheter. Stadsbor kan med lite ansträngning hitta nya kompiskretsar, arbetsplatser och fritidssysslor. Stadsbor kan byta favoritartist och ändå vara rätt säkra på att konserterna fortfarande kommer till den närliggande arenan de flesta somrarna. Stadsbor behöver inte träffa alla sina ex på småtimmarna varje lördag eftersom att det finns fler än en festlokal i kommunen.

För mig, som inte valde landsbygden, utan genom mina föräldrars val var bunden till Leksand, så var beslutet att gå med i LUF den första gången jag på egen hand valde en gemenskap. Innan LUF spelade det faktiskt ingen roll om jag gick till kulturskolan eller basketplanen eller till ”centrum” efter skolan. Oavsett skulle jag ju hitta samma killar, leksingar som oftast hette Emil, Fredrik eller Kevin, och som oftast hade mössor med eldsflammar på. En härlig men tyvärr ofta entonig och framförallt ofrivillig gemenskap.

Barn och ungdomar har sällan makten över sina egna liv. Det har istället föräldrarna, politikerna, eller skolpersonalen. Våra medlemskap i LUF valde däremot inte andra åt oss. Hit hittade vi på egen hand. För vissa av oss så var medlemskapet i LUF det första beslutet vi tog helt själva. För min del har det visat sig vara mitt första riktigt betydelsefulla beslut, nu i efterhand. Tio år i förbundet, fem i förbundsstyrelsen, två med den obeskrivligt stora äran att vara förbundsordförande. Allt för att jag en dag våren 2014 tog ett beslut själv.

Frivilliga gemenskaper är underbara. De värnas såväl av livskraftiga städer som av ett livskraftigt LUF. Jag ser fram emot att fortsätta verka för båda dessa, även om min tid i denna roll går mot sitt slut. Ännu mer ser jag fram emot att se vad ni som fortsätter vårt viktiga arbete gör, i de frivilliga gemenskapernas tjänst.

Erik Berg
förbundsordförande

Liberala Ungdomsförbundet